

Kmetijski list

Glasi „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Naročnina:

celoletno		Din 20—
pololetno		Din 10—
trimestno		Din 5—
posamezna številka		Din 1—

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:

1 mm insertnega stolpca stane za:	
male oglase	 Din 025
uradne razglase	 Din 050
reklame po dogovoru	

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7. v hiši „Ekonom“.

Proti nasilju.

Vedno težji postaja položaj radikalcev. Razpor med pristaši Protiča in Pašica je zavzel velikanski obseg in boj med njimi se vodi z vso ostrastjo. Eden drugemu očita grehe, in teh je dosti, eden drugemu nasprotuje. In vrhu vsega vlada med radikali silna borba za mandate, da so bile samo v enem okrožju vložene kar štiri radikalne liste.

Vpričo takih razmer so spoznali radikalni voditelji, da so vsi upi na 100 poslancev močno radikalno vlado splavali po vodi in da obstoji celo resna nevarnost, da radikali ne bodo mogli tvoriti iz nove skupščine vlade.

Če se jim pa to ne posreči, potem pa pride obračun in sicer nevaren in grozen obračun. Da to preprečijo, so se zatekli k nasilju.

V začetku le bolj previdno in prikrito, skoraj pa brezobzirno in sirovo. Da povemo en dogodek iz prvega poglavja.

V Rumi je bil napovedan shod Protiča za deseto uro dopoldne. Vlak iz Beograda odhaja redno ob 8.15 in pride v Rumo redno točno ob desetih. Tisti dan, ko se je peljal Protič na shod, pa se je pripetila nakažna nesreča, da se je stroj skvaril. Ko so poslali po drugo lokomotivo, se je ta tudi skoraj skvarila. Posledica tega je bila, da je prišel Protič mesto ob desetih v Rumo šele ob pol eni, ko so se vsi njegovi pristaši že razšli. Shod se zato ni mogel vršiti.

Take stvari se upajo radikali uprizariti Protiču! Mislimo si lahko, kako brezobzirni so potem proti drugim.

Naj dvoje dejstev pokaže to!

V Mariboru je bil naš tovariš Vedenjak aretiran, ker da je sumljiv, da je izdelal načrt za napad na Crljevo tiskarno. Ko je bil že v preiskovalnem zaporu, se mu je reklo, da bo takoj vse v redu končano, samo če prevzame tajništvo radikalne stranke v Mariboru.

Kot poštenjak je seveda tov. Vedenjak to odbil. Posledica! Brzofav-

no je bil odpuščen iz državne službe in vzeto mu je bilo celo stanovanje.

Pa tako nasilje ni pri radikali nič novega, saj se je spozabil celo nek minister, ki ga bomo že še imenovali, da je izposloval takojšen odpust častnikarja, ker ni hotel lažnivo poročati proti nam.

Take stvari se dogajajo v Sloveniji, kjer je bilo včasih volilno nasilje skoraj nemogoče. Nič čudnega zato ni, če se dogajajo v Bosni in Srbiji naravnost gorostasne stvari.

V Bosni so radikalom najbolj nevarni zemljoradniki. Zato velja tudi vsa jeza radikalov njim. Kako da-le se pri tem spozabljajo, naj kaže sledeč dogodek.

Eden prvih zemljoradniških agitatorjev je Dušan Dimitrijevič, ki je znan pod imenom vojvode Dule. Dimitrijevič je bil eden najhrabrejših srbskih komitajev in njegova prsa so tako prestreljena, da so se čudili zdravniki, kako da more sploh še živeti. Vojvoda Dule je zgovoren mož in pozna, kar je glavno, radikale do kosti. Zato so radikali sklenili, da se ga na vsak način rešijo.

In tako se je zgodilo, da je bil Dimitrijevič v Rogatici v Bosni na lažnivo ovadbo prijet in na policiji od plačanih redarjev in cestnega roparja Batinića tako zbit, da bi skoraj ostal mrtev, če ga ne bi v zadnjem trenutku rešili kmetje.

Nič manj ko tri rebra so mu zlo-mili ti razbojniki.

V znaku takega nasilja se vrše po nekaterih krajih države volitve.

Vemo, da je vsaka protestna beseda odveč, ker radikalom gre za biti ali ne biti. Zato rečemo le eno. Vi kmetje, ki ste stebri države, oddajte svoje glasove le kmetjski stranki.

In potem zavlada kmetjska vlada, ki bo z vsemi nasilnejšimi energijami in brez usmiljenja pometla.

Kmetjsko ljudstvo! Dne 18. marca stori svojo dolžnost in krivičneži in nasilneži bodo kaznovani!

Ne pozabite njih laži!

Ko je nastopila SKS, so kričali klerikalci: »Kmetje, ne zaupajte jej, ker SKS je v zvezi z demokratijo!« Dve leti so ponavljali to laž in kljub opetovanim izjavam načelstva SKS, so jo vzdržavali.

Danes priznavajo celo klerikalni listi, da nimamo nobene skupnosti z demokratijo. Klerikalci priznavajo torej, da so lagali.

Ali boste zaupali lažnikom?

Ker ni laž o zvezi z demokratijo, zato držala, so si izmislili novo. Pričeli so kričati naokoli:

»Kristjani, pogubljeni boste, če boste volili samostojno, zakaj brezverska stranka je. Krize bo pometala iz šol, cerkveni zakon bo odpravila, duhovnike bo preganjala, storila bo sploh vse, da zatre krščansko vero.«

In to laž so ponavljali, pa čeprav smo pokazali na 7. točko svojega programa, ki pravi, da bo stranka ščitila versko misel, to laž so ponavljali, čeprav je načelstvo SKS pri škofu samem izjavilo, da stoji na krščanskem stališču in to laž so ponavljali, čeprav so bili vsi naši pristaši vsaj tako vestni izpolnjevalci verskih dolžnosti ko klerikalci.

Danes pa je resnica prodrla in klerikalci ne govorijo več o verski nevarnosti.

Naša skrinjica je na Kranjskem druga.

Na Štajerskem je naša skrinjica četrta.

Nasprotno pa smo mi prinesli o klerikalcih porazne očitke in niti eden se ni upal, da bi tožil!

Ali ne govori to dejstvo dovolj zgovorno, da je slep tisti, ki zaupa klerikalcem?

Tovariši! Spomnite se laži, ki so

jih trosili klerikalci o nas pred dve leti in takoj boste znali, da je laž vse, kar govorijo klerikalci sedaj — v volilnem boju o SKS!

Zato dne 18. marca kroglico v skrinjico SKS!

Ker ni Pucelj več minister.

Ni še dolgo od tega, ko je tovariš Pucelj odločil dolžnost ministra in že moramo zaznamovati dva težka udarca, ki sta zadela slovensko kmetjsko ljudstvo.

Pred kratkem se je razdeljeval čisti dobiček razredne loterije. Ko je bil tov. Pucelj minister, je vedno odpadel znaten del dobička za potrebe slovenskega kmetijstva. Sedaj pa ni dobila vsa Slovenija niti vinarja.

Velikanske važnosti za kmetijstvo Slovenije je žrebčarna na Selu. Ker pa je v proračunu določen znesek za prekrmljenje žrebcev znatno premajhen (cene za krmo so še iz leta 1920), je bila žrebčarna stalno v nevarnosti, da bo morala konje prodati in ustaviti svoje plodonosno delovanje. Vsi redarji prazdevanja tovariša Pucelja pa se je posrečilo to nevarnost odpraviti in čeprav s težavo, vendar je bila žrebčarna preskrbljena s potrebnimi krediti. Ni mogoče tu opisati, koliko posla, koliko truda je imel tov. Pucelj, da je mogel izvesti iz demokratskega finančnega ministra potreben denar. Zadoštuje naj, da povdarimo, da je žrebčarna

živela in delovala, dokler je bil tovariš Pucelj minister.

Sedaj ni Pucelja več in tudi žrebčarna je prenehala.

To sta dve žalostni resnici, dva težka udarca, ki sta zadela slovenskega kmeta.

Sedaj pa prevdarjajo slovensko kmetjsko ljudstvo, komu boš zaupalo svojo usodo. Ali tistemu, ki je dokazal z delom, da je za to, ali pa tistemu, ki je z besedami obljubljala, da bo za te.

Pri tem bi pa povdarili še eno. Ni računati v politiki na hvaležnost. Toda vsaj na poštenje bi človek smel računati in zlasti od stranke, ki pravi, da je katoliška. Pa prevdarite sledeče:

Toliko se je trudil tov. Pucelj za žrebčarno na Selu in ves konjerejski odsek more to izpričati, sedaj pa pride »Slovenec« in piše, da je kriv tov. Pucelj, če preneha žrebčarna z delovanjem.

Ne more na to reči poštenjak drugo, ko: feji! vi klerikalni obrekljivci po poklicu!

Polomija kandidata Vesenjaka.

Zadnje nedeljo je priljal s svojo klerikalno lajno v Sv. Lovrenc v Slov. Goricah prof. Vesenjaka. Da bi lajna lepše škripala, je priredil prof. Vesenjaka shod, ki pa je bil bolj slabobiskani. Ljudje so pač lajnjanja siti. Na shodu je bilo le kakih 40 ljudi, če je kdo na prste stopil, jih je naštel mogoče tudi petdeset. Več se jih pa ni dalo naštetih in človek bi moral biti že kak dopisnik »Slov. Gospodarja«, torej patentiran lažnik, da bi jih naštel več.

Shod se je pričel, komedija je bila otvorenja in prof. Vesenjaka je spustil svojo lajno. Silno mnogo je govoril o naši kulturnosti, potem se je zagledal v lepo avtonomijo. Bila je sicer silno megljena in niti gospod Vesenjaka ni znal prav povedati, v čem da se razlikuje od centralizma. Tudi je pozabil povedati, da so bili prav sedanji voditelji SLS tisti, ki so ubili kranjsko deželno avtonomijo. Pa profesorji so pozabljivi in kdo bi zameril profesorju Vesenjaku, če je tudi on pozabljen.

Ker pa je bila pozabljenost Vesenjaka očito prevelika, je vstal naš pristaša in začel malo po samostojno navijati klerikalno lajno. Milo se je začel tedaj zvijati gospod profesor in na vse strani so begale njegove preplašene oči, da naj-

dejo pomoč in podporo. Pa vse zaman. Naš tovariš je krepko držal lajno in kmalu smo zaslišali neko cvilenje in škripanje in prof. Vesenjaka je priznal, da je bil

dr. Brejc tisti, ki je odklonil naše tante kot nezanesljive.

da je bil dr. Korošec tisti, ki je zakrivil, da je bil srbski vojni zakon raztegnjen tudi na Slovenijo in

da je bila klerikalna stranka tista, ki je zakrivila ono nesramno sleparijo, da sta zahtevala Gosar in Gostinčar prepoved izvoza živine, Brodar pa njen prost uvoz.

Vedno bolj je cvilela klerikalna lajna in se napanjala, dokler ni sploh počila.

Tedaj pa so zagnali klerikalci velikanski hrup in vik in s kričanjem onemogočili govor našemu tovarišu. Shod je bil razbit, profesor Vesenjaka pa jo je odlašal naprej v Polenškak, da se tam preplaši ljudi s svojo razširjeno lajno. Gospod profesor pa si naj zapomni. Šent. Lovrenc ne rabi takih slabo ubranih lajn in zato naj nas pusti pri miru. Kajti drugače mu bomo mi zagodili na drugi lajni, katere pa prof. Vesenjaka nikdar ne bo pozabil kljub svoji profesorski pozabljenosti.

Klerikalce so prekosili.

Demokratski špuktrigel »Domovina« piše v svoji zadnji številki o naši SKS sledeče:

»Za SKS se glasovi ne morejo oddati, ker je ona glavni krivec, da ni prišlo do velikega naprednega bloka, dalje, ker se je izrekla za veleagrarni blok, ki pomeni milijonsko izgubo za Slovence in tudi slovenskega kmeta, ker razdira slovo med stanov, dalje pa tudi, ker je radi dveletne nedelavnosti spravila napredno misel na deželi na rob propada. SKS je bila v cvetju, dokler so zanj delali in se žrtvovali demokrati in dokler je delala z njimi roko v roki. Čim pa je nehvaležno dete začelo rovat proti materi in jo je nazadnje hotelo še ubiti, je razvidno, da je ta stranka izgubila pravo pot. Dovolila je svoj čas in pojde neizbežno po isti poti kakor NSS. Kdor hoče, da pride čim prej do popolne

združbe naprednih elementov na deželi, se mora zato odločiti, da voli JDS.«

Kolikor besedi, toliko laži. Resnično, klerikalci ne bi mogli nesramnejše lagati.

Da podamo le kratek odgovor: 1. Natančno smo razložili, da je napredni blok že iz tehničnih ozirrov nemogoč. Niti enega naših argumentov nam niso demokrati ovrgli. Vseeno ponavljajo svojo laž.

2. Mi smo od nekdaj povdarjali, da hočemo uresničiti zvezo vsega kmetjskega ljudstva in zato smo še danes v ozkih stikih z zemljoradniki. Demokrati pa potvarjajo to in pravijo, da smo veleagrarni. To je taka nesramnost, da je ne zmorejo niti klerikalci.

3. Nobene sloge med stanov ne razdiramo, temveč nasprotujemo le

tej slepariji, da hočejo biti nekatere stranke zastopnice vseh stanov. Kmet ima svoje interese, delavec svoje in meščan svoje! Zato ne iščemo meščanskih glasov in zato ne iščemo glasov fabričnega delavstva. Da je naše stališče edino pošteno, razvidi pač vsak razumen človek. Ne čudimo se pa, da tega ne uvidijo demokrati, da so zastopniki vseh stanov, kakor to delajo klerikalci.

4. Dve leti da nismo ničesar delali, si upa potem očitati demokratski špuktrigel. Kdo pa je bil tisti, kateremu so se zatekali po vrsti demokrati, ker je bil dr. Zerjav bolan? Ali mar ni bil to tov. Pucelj, in boj za zvezo Slovenije z morjem? Ali ni bil slovenski demokratski poslanec tisti, ki je pokazal pošl. Majcnu figo, ker ga je pozval, da v demokratskem klubu nastopi za našo stvar? Ali naj naštejemo še druge stvari?

5. Prav hvaležni bi bili gospodom demokratom, da nam povedo samo eno stvar, da so nas podpisali. Na deželi itak nikoli niso ničesar delali. In ko smo nastopili mi, so bili samo veseli, da so mogli reči, da so odstopili nam podeželje in da so mogli nemoteno lenariti še v naprej.

6. Najbolj nesramna pa je laž, da je SKS dete demokratov. SKS so ustanovili kmetje sami in ko je bila SKS že trdno ustanovljena, so pristavili šele demokrati tudi svoj pikrček zraven, misleč, da bo tudi njih župca zavrela.

7. Ono prorokovanje o našem bližnjem koncu pa je več ko smešno. Naj raje gledajo demokrati, da rešijo sebe; skrbijo glede našega življenja pa naj mirno prepuste nam.

8. Končamo z demokratijo. Kdor hoče, da propadejo napredni glasovi, ta naj mirno voli JDS. Kdor pa hoče, da bodo klerikalci v resnici udarjeni, ta bo volil SKS.

In to je najboljši odgovor na demokratske laži.

Naši shodi.

I. Dne 27. februarja.

1. V ČRNOMLJU: govore tov. Pucelj, Majcen in Makar.

II. Dne 4. marca.

1. V RIBNEM. Poroča tovariš Majcen.

2. NA BLEDU. Poroča tovariš Majcen.

3. NA ZGORNJEM OTOKU PRI RADOVLJICI. Poroča tov. Majcen.

4. V ŠT. JERNEJU. Poročata tov. Ražar in Ažman.

5. V BRUSNICA po prvi maši, v občinski pisarni.

6. Pop. ob 2. uri V HRASTJU pri Frankotu. Na obeh shodih govorita tov. Bukovec in kandidat Kline.

7. V TOPLICA po prvi maši in

8. NA URŠNIH SELIH pri Ivanu Jankotu. Govorita tov. Ogrič in Globevnik.

III. Dne 5. marca

bo ob 11. uri v Narodnem domu V NOvem MESTU zaupni sestanek.

IV. Dne 11. marca

bo shod V BOHINJU in dne 12. marca v NOvem MESTU. Na obeh shodih poročata tov. Pucelj.

Izjava.

Klerikalni kandidati in agitatorji trosijo po Savinjski dolini laž, da je Hmeljarsko društvo strankarsko, ker ni dalo poslancem SLS zahtevanih pojasnil glede hmeljarstva. Hmeljarsko društvo ugotavlja, da je strogo nadstrankarsko, da je dajalo in

odpravi to delo v drugi polovici februarja. Treba je sadovnjak osnažiti in pognojiti. Kako gnojimo sadnemu drevju smo že povedali v 11. št. »Kmetijskega lista«.

Skoraj v vsakem sadovnjaku se nahajajo nerodovita drevesa, a tudi taka drevesa, ki rodijo, a njihov sad je slab. Ne moreš ga prodati in tudi doma ne veš, kaj bi ž njim. Tako dreve je treba precepiti. Posebno pa so jablane in hruške potrebne precejšenja. To delo lahko odpravimo sedaj in tako pomnožimo sadni izdelek s prav majhnim trudom in izboljšamo kakovost našega sadja. V par letih bo drevo rodovitnejše in sad bo zlahknejši. Ali pa je vsako drevo ugodno za precepitev? Da, vsako zdravo drevo lahko precepiti, seveda če ni prestaro, prestaro drevo si ne opomore tudi ne s precepitvijo. Pač pa so ponekod precepili z dobrim uspehom celo 40–50 letna drevesa.

Tako precepitve pripravijo že pozimi ali zdej v zgodnji pomladi. Najprej je treba drevo očistiti in odžagati tik debela vse nepotrebne in pregoste veje. Tiste, ki imajo ugodno lego in bodo dali lep vrh, pa izberemo za precepitve. Veje se skrajšajo tako, da dobi drevo piramidasto obliko, spodnje veje ostanejo najdaljše, proti vrhu pa postanejo vedno krajše. Mlada in majhna drevesa moraš obžagati bolj na kratko. Krajše veje in sadni les po štorovih pa pusti, ali jih še posebej varuj, da se ne polomijo. Ko je drevo tako pripravljeno, počakaj toplega dne koncem februarja ali začetkom marca.

Cepiče pa moraš narezati najkasneje februarja, glej, da uporabljaš le krepke, dozorele enoletne mladice z gostim poplom. Najboljše bo, če jih vzameš z vrha ali z vej, ki so na solnični strani drevesa. Cepiči naj ne bodo pretanki in tudi popje naj ne bo redko. Čisto neporabni pa so roparji ali vodeni poganjki, ki jih včasih na drevju, kako zrastejo naravnost iz debela ali debelejših vej. Cepiče posameznih vrst zvežemo skupaj in jih hranimo na vlažnem mahu v hladni temni kleti. Tu se ti ohranijo cepiči do maja.

Najbolj zgodaj je treba odpraviti precepitve starih češnji ali cepitve divje češnje. Sokli češnjevega drevesa se začnejo gibati že zelo rano, radi tega je tudi potrebno, da jih cepiš že zdej februarja meseca.

Domači zdravnik.

Listi poročajo, da se je pričela širiti v Mariboru in v Mariborski okolici škrlatinka. Ker je škrlatinka nevarna kužna bolezen, ki se hitro širi, ne bo odveč, če pogovorimo o tej bolezni

par besed. Kakor smo rekli je škrlatinka kužna bolezen, to so take bolezni, ki se prenašajo od človeka na človeka. Takih bolezni je jako mnogo. Kužne bolezni so na pr. tudi kuga, kolera, tifus, osepnice, griža itd.

Kako se obvarujemo kužnih ali nalezljivih bolezni v obče? Rekli smo, da se prenašajo kužne bolezni od človeka na človeka, torej je prvi pogoj, ako se hočemo obvarovati kužne bolezni, da se izognemo vsaki tesni dotiki s kužno obolelim. Kdor ima kužno bolezen, mora dobiti svojo sobo za se, sicer so vsi njegovi sostanovalci v nevarnosti, da obolijo tudi oni. Soba, v kateri se nahaja bolnik, naj bo svetla in zračna. Soba naj bo snažna. Ako je zunaj mraz, moraš sobo kuriti, a ravno tako potrebno je, da sobo dobro prezračiš. Kdor ima s kužno obolelim posla, ali kdor ga je obiskal, naj si po odhodu umije roke s toplo vodo in z milom, v vodo deni popreje še nekoliko lysola, katerega dobiš v vsaki drogeriji. Zdravnik, ki obišče kužno obolelega se tudi vedno skrbno umije in razkuži.

Kužne bolezni povzročajo tako imenovani bacili, to so prav majhne, prostemu očesu nevidne, glivice. Te kužne klice zapuščajo bolnikovo telo s slinami, s pljučcem, z blatom, z luskinami itd. Na tak način pridejo potem od bolnega človeka na zdravega in tudi njega okužijo. Bolnik, ki ima kako kužno bolezen, lahko n. pr. okuži z rokama živila, ki jih potem drugi pojedjo, in se tako okužijo z bacili dotične bolezni. Tako dobiš tifus, grižo in kolero. Druge kužne bolezni se prenesajo zopet z neposredno dotiko. Tretja vrsta kužnih bolezni pa je že nalezljiva skozi zrak, če se mudi v sobi, kjer leži tak bolnik, se lahko tudi sam nalezijo te bolezni. V to tretjo vrsto spadajo kuga, koez, tuberkuloza, influenza, kašelj itd. A tudi škrlatinka spada v to vrsto.

Kužne bolezni se morajo naznaniti oblastim, ki ukredujejo potem vse potrebno, da se bolezen ne raznaša in širi. Kdor ima kužno bolnega v svoji hiši in tega ne naznani oblasti, greši na naravnost nedopusten način proti vsem drugim. On spravlja lastno družino v še večjo nevarnost, a ne samo svojo družino, temveč vse svoje sosede in znance, vse svoje sosesčane in končno vse svoje rojake. Če oboli kdo v tvoji družini na kužni bolezen, pokliči takoj zdravnika! S copernikami in rožcami ne boš ozdravil ne kuge, ne kolere, ne tifusa in ne škrlatinke.

Če pa je v tvoji sosesčini kužna bolezen, pomni, da jo lahko tudi ti dobiš, če ne paziš nase. Prvo sredstvo, da se obranimo nalezljivih bolezni je snažnost. Ne sedi k mizi z neumitimi rokami, čisti si zobe, menjaj perilo, prezra-

ži sobo, kjer bivaš. Gledajte na snago stanovanja, gledajte na snago stranišč. Odpadki in nesnaga ne spada v stanovanje! Muhe in mrčesa prenašajo tudi kužne bolezni. Ne pljuvaj na tla! Kužne bolezni se širijo najbolj tam, kjer živijo nesnažni ljudje v nesnažnih hišah!

Rekli smo, da je tudi škrlatinka nalezljiva bolezen. Škrlatinka se pojavlja večinoma le pri otrocih od 2 do 10 let, a tudi do dvajsetega leta in pozneje še jo lahko dobiš. Dojenčki v 1 letu in odrasli nad 40 letom obolijo le redkokdaj na škrlatinko. Na škrlatinko bolan človek, lahko okuži zdrave ljudi še 6 tednov po prestani bolezni.

Kako se pojavi ta bolezen? Otroku postane slabo in začne bljuvati, njegova telesna temperatura se zvišuje na 39° C in 40° in ostane na tej višini 4 do 5 dni. Najprej se pričnejo pokazati značilni znaki škrlatinke na vratu, poprsju, tilniku in hrbtu. To so rdečkaste majhne pikice, ki se razširijo potem po celotnem telesu in prevlečejo bolnikovo telo polagoma z enakomerno rdečico. Šele sredi drugega tedna se prične bolniku vračati na boljše in polagoma se prične tudi koža luščiti.

Škrlatinka je zavratna bolezen in bolnik je tudi po prestani bolezni še najmanj šest tednov nevaren za prenos bolezni. Posebno nevarne so luskinke. Torej je treba zelo paziti, tudi ko se bolniku že na boljše obrača, da se drugi zdravi ljudje ne nalezijo škrlatinke.

Nevarna postane škrlatinka, ako se ji pridružijo kakšne druge bolezni, n. pr. gnojenje v ušesni zabobini, vnetje ledvic itd. V takih slučajih gre za življenje in smrt! Včasih se tudi škrlatinka sama bliskoma razvije in v preteku 1 do 2 dni nastopi smrt.

Če oboli kdo na škrlatinko pokliči takoj zdravnika, on ti bo povedal kako je treba ravnati z bolnikom, on ti bo pomagal v najhujši sili in bo določil, ali je treba spraviti bolnika v bolnico, ali ga lahko zdraviš sam doma.

Turški Pavliha.

Nasradin-hodža je šel v kopališče. Kopališki mojster mu je dal neko staro brisačo in zamazan predpasnik, tudi drugače ga ni baš najbolje sprejel. Nasradin-hodža ne zine niti besedice, a ko odide iz kopališča, vrže mojstru deset asper, česar niso mogli plačati v oni dobi niti bogataši. Kopališki mojster se temu zelo začudi. Čez teden dni pride Nasradin-hodža zopet v kopališče in mojster ga sprejme z izredno pazljivostjo. Nasradin-hodža tudi sedaj ne zine niti besedice, a ko odide, mu da samo eno aspro. Zopet se začudi mojster in praša:

»Kaj pomenja to, gospodar?«

Nasradin-hodža mu odvrne:

»To je plačilo za prejšnjo kopel, a onih deset asper, ki sem jih dal zadnjič, so bili plačilo za današnjo kopel.«

K Nasradinu-hodži pride njegov prijatelj in ga prosi, naj mu posodi nekoliko grošev na kratek rok.

Odgovori mu:

»Denarja ti ne morem dati. A ker si moj prijatelj, ti dam rok, kolikor ga hočeš.«

Nasradin-hodža zaješe svojega osla in krene proti svojemu vrtu. A spota, ma ga prime potreba. Razjaše osla, sleče plašč, ga vrže preko osla in odide. Med tem pride neki obešnjak in ukrade plašč. Ko se Nasradin-hodža vrne, vidi, da ni več plašča. Na to sname sedlo, si ga položi na hrbet in reče oslu:

»Kadar mi vrneš plašč, dobiš svoje sedlo.«

Nekega dne je šel Nasradin-hodža v neki zelnik. Od vsega, kar je tam našel, izpulil po en kos in napolni svojo torbo. Ko vrtnar to zazpazi, se razvije med obema sledeči pogovor:

Vrtnar: »Kaj iščeš tukaj?«

Nasradin-hodža: »Ravnokar je zapihal tako silen veter, da me je vrglo tu sem.«

Vrtnar: »Ej, kdo je pa to izpulil?«

Nasradin-hodža: »Veter je bil tako močan, da me je metalo sem pa tja, pa česar sem se oprjel, da se obdržim, vse mi je ostalo v roki.«

Vrtnar: »No, dobro, naj bo! A kdo je to stlačil v tvojo torbo?«

Nasradin-hodža: »Glej ga no! Le čudi se temu, jaz sam se tudi čudim.«

Obrtnik.

Načelstvu SKS v Ljubljani.

Ob 350 letnici mučenštva smrti junaka Matije Gubca zbrani kmetje in obrtniki v prostorih, kjer bi se imel vršiti shod SLS in kjer se klub zahtev zbranih kmetov in obrtnikov sklicatelji shoda niso upali otvoriti javnega shoda, pozdravljamo delovanje prvobitnejših za svobodo in pravice kmetko-obrtniške misli ter izrekamo vodstvu SKS popolno zaupanje ter se vselimo naših uspehov nad ljudstvo škodljivo SLS. Vsem obrtnikom in kmetom Slovenije pa ključemo: Zdržite se!

V Bučni vasi pri Novem mestu, dne 18. februarja 1923.

Sledi množica podpisov.

Obrtniške vesti.

(Obrtniki in klerikalci.) Kdor od obrtnikov bi še bil v dvomu, če zaslu. žijo klerikalci zaupanje obrtnikov ali ne, ta naj vzame v roke zadnjega »Domoljuba« in prečita članek »Kakršne stranke, taki kandidati«. Ozdravljen bo hipoma od vsakih simpatij do klerikalcev.

(Redni občni zbor) Obrtnega društva za Zg. Šiško in okolico je bil v nedeljo v Kosezah. Udeležba je bila nad vse povoljna. Obravnavale so se razne stvari, zlasti pa se je razpravljalo o nesrečni centralizaciji bolniške blagajne v Zagrebu in o zavarovanju delavcev. Splošno in enodušno se je povdarjalo, kako so udarjeni od obeh organizacij obrtniki, ki morajo plačevati vedno večje prispevke, ne da bi kdo od tega kaj imel. Tako je bil naveden slučaj učenca, ki je bil 2 meseca bolan, pa ni dobil niti vinarija bolniške podpore. In vendar so v tem zavodu kot zastopniki obrtnikov prav isti ljudje, ki se vedno silijo v ospredje kot največji prijatelji obrtništva. Če pa je treba obrtništvu res pomagati, ni videti nobenega od teh ljudi. — Nato so sledile volitve. Za predsednika je bil izvoljen Iv. Černe, sedlar; za podpredsednika Al. Berlič, mizar; za tajnika Matija Perko in za blagajnika Ignac Nered, ker je prejšnji blagajnik Avg. Černe prostovoljno odstopil. Imena novih odbornikov nam jamčijo, da bo obrtno društvo tudi v bodoče vedno na braniku obrtniških interesov.

Leptota? Svežost mladosti? Priljubljena vnanjščina? Vse to si lahko priharite in zabranite prerano ostarelost edino z racionalnim negovanjem vašega obraza, vašega telesa, vaših las in zob! — Izvanrednega delovanja so že čez 25 let priljubljeni Elza-preparati za negovanje lepote: Elza-obrazna in kožo obvarujoča pomada (2 lončka s pakovanjem in poštino 25 dinarjev), Elza-pomada za rast las (2 lončka s pakovanjem in poštino 25 dinarjev), Elza-lilijino milo lepote (4 kose s pakovanjem in poštino 35 dinarjev) in drugi Elza-preparati kokor Elza-cvet za lase, Elza-voda za usta, Elza-kolonska voda itd. Adresa: Lekarnar EUOPN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzatrž št. 344, Hrvatsko.

Družba „ILIRIJA“
Ljubljana, Kralja Petra trg št. 8
telefon št. 220.

Nakup gozdov. — Prodaja vsakovrstnega lesa.

„Gazela-milo“

je najboljši domači izdelek.
Dobi se v vsaki trgovini.

Inserati v „Kmetijskem listu“ imajo velik uspeh!

CUNARD LINE

Najhitrejši parniki sveta. Direktni potniški, tovorni in ekspr. promet
: HAMBURG in CHERBOURG :
: v AMERIKO in KANADO :
4 dimniki, 5 in pol dni Lastne kabine za potnike III. razr. Potnike spremljajo izkušeni uradniki do luke ukrcaja, ki so jim med potjo v vsakem pogledu v pomoč. Pojasnila: Cunard Line.

Glavno zastopstvo za Jugos. avijo: 21
Jugoslovenska banka d. d. Zagreb.

Brzjavni naslov: „Cunard“ Ljubljana. Glavno zastopstvo za Slovenijo: LJUBLJANA, Kolodvorska ulica št. 26.

TRGOVINA

sena, slame, drv, krompirja, sadja

In vseh drugih deželnih pridelkov
Andrej Oset, Maribor,
Aleksandrova c. št. 57; telefon št. 88.

Trte

raznih najbolj priporočljivih vrst, cepljene na podlagi Rip Portalis, vkoreninjene „šmarnice“ in šmarčne vlačence imam naprodaj po zelo ugodni ceni. Pri pismenih vprašanjih je priložiti znamko za odgovor.

Rlojzij Grehar, pos. in trtnar Zagorci
pošta Juršinci pri Puču.

Kmetovalci, preskrbite se pravočasno z dobrimi sadikami, da ne bodele ostali spomladi brez njih.

Jamski les smrekov ali jelkov od 10 cm debeline na tankem kancu in od 3 m dolžine naprej kupi vsake množino franko vagon kranjskih postaj: Šentjanški premogovnik, Krmelj-Dolenjsko.

Vinogradniki pozor!

Na prodaj imam lepo na suho cepljene trte najbolj rodovitnih vrst, kakor tudi večjo množino necepljene bele šmarnice in več tisoč vkoreninjenih (ključev) divjak Rip-Portalis in Göthe št. 9. Cena po dogovoru, Kdor želi res lepo in dobro blago naj se obrne zanesljivo pismeno ali ustmeno na

Fr. Slodnjak, trtnar.
Sv. Lovrenc v Sl. gor. p. Juršinci.
Za pismen odgovor priložite znamke

Vrtnarski vajenec

se sprejme takoj pod zelo dobrimi pogoji s celo oskrbo i. t. d. pri vrtnarskem mojstru

Fran Sušnik, Kranj.

Najboljši dalmatinski portland cement

iz splitske tovarne oddaja

EKONOM

osrednja gospodarska zadruga

v Ljubljani,

Kolodvorska ulica št. 7.

Živinorejci, pozor!

Pokladajte živini, osobito kravam, mladi govedi in prašičem

zrezke od sladkorne pese

po 8 Din 50 p. kg, ki je strokovno priznana najtežnejše, najizdatnejše in razmeroma najcenejše krmilo. Osušeni zrezki se najpreje namočijo v vroči vodi ter se pokrmijo ohlajeni ali mlačni. Naročite to krmilo takoj pri Kmetijski družbi za Slovenijo v Ljubljani.

„Ekonom“

osrednja gospodarska zadruga

Ljubljana

Kolodvorska ulica št. 7

ima v zalogi:

drobno morsko sol v vrečah 50–80 kg, debelo morsko sol v vrečah 50–80 kg, lepo suho zdravo koruzo, koruzni zdrob, koruzno moko, ajdo, ajdovo moko, kašo, kristalni sladkor v vrečah po 100 kg, sladkor v kockah po 25 in po 50 kg, mlo za pranje, pšenične otrobe, pšenično moko 0, 2, 6 (za kruh), pšenico, lepo, oves, lep, pristno svinjsko mast,

po dnevni cenah, vedno ceneje kakor pri drugih trgovcih. Riž, kavo, olje in dr. preskrbimo na željo vsakemu članu.

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA

PODRUZNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Šelenburgova ulica šte. 1

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

KAPITAL in REZERVE Din 17.500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtoč-

neje in najkulantneje.

Brzjavni: Trgovska

Telefoni: 139, 146, 468

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana (me-
njalnica v Kolo-
dvorski ulici)